

Vejledning om anvendelsesområdet for bekendtgørelse om bade- og bådebroer

INDLEDNING

Etablering af anlæg på søterritoriet kræver tilladelse efter kystbeskyttelsesloven § 16 a, stk. 1, nr. 2 (LBK nr. 245 af 29/02/2025).

I medfør af kystbeskyttelseslovens § 18 c, stk. 3 kan Miljøministeren bemyndige kommunalbestyrelser til at udøve ministerens beføjelser efter §§ 16 a, 19 b, 19 c og 19 d.

Miljøministeren har ved bekendtgørelse om bade- og bådebroer (BEK nr. 1368 af 20/11/2025) udnyttet denne delegationsmulighed, og givet kommunalbestyrelserne bemyndigelse til at behandle visse sager om bade- og bådebroer.

Formålet med denne vejledning er at skabe et overblik over, hvornår kommunalbestyrelserne er myndighed for behandling af sager om bade- og bådebroer jf. bekendtgørelsen om bade- og bådebroer.

Af § 1, stk. 2 i bekendtgørelsen fremgår det, at den ikke finder anvendelse for broer, der skal anbringes inden for en lystbådehavns søområde. Broer i en erhvervshavn er omfattet af havneloven, og dermed ikke omfattet af kystbeskyttelsesloven og bekendtgørelsen om bade- og bådebroer.

Kommunalbestyrelserne har siden 2007 haft kompetence til at træffe afgørelse efter bekendtgørelse om bade- og bådebroer (BEK nr. 232 af 12/03/2007) om tilladelser til bade- og bådebroer, som ikke udføres som en mole eller tilsvarende konstruktion, der hindrer fri vandgennemstrømning langs kysten. Før 2007 havde amterne en tilnærmelsesvis lignende kompetence til at behandle ansøgninger om bade- og bådebroer efter bekendtgørelse om bade- og bådebroer (BEK nr. 489 af 28/09/1981). I 1984 blev der udarbejdet et cirkulære (CIR nr. 13 af 31/01/1984) til brug for amtsrådenes behandling af sagerne.

Det bemærkes, at det i en periode fra den 9. januar 1959 til den 6. marts 1975 ikke krævede en tilladelse for grundejere at etablere en pælebro eller lignende ud for deres private kystejendomme, når broerne ikke var til ulempe for almenheden, når der ikke ved broen var en større vanddybde end 1,5 meter, og når anlægget udelukkende anvendtes af ejeren selv. Det er den til enhver tid værende broejers ansvar at kunne dokumentere, at broen er opført i denne periode, og at den har været opført kontinuerligt siden uden at have ændret udseende eller dimensioner.

INDHOLD

INDLEDNING	1
1. BROER OMFATTET AF KOMMUNALBESTYRELSENS KOMPETENCE	3
1.1. Højest 100 meter fra kystlinjen	3
1.2. Højest 2,5 meter bred	4
1.3. Vanddybden ved broens ydre punkt må højst være 1,5 meter ved middelvandstand	4
1.4. Indretninger til personer med funktionsnedsættelse	5
1.5. Fortøjningspæle	6
2. ØVRIGE FORHOLD	6
2.1. Konstruktion	6
2.2. Materialer	6
2.3. Broens anvendelse	7
2.4. Brohoved og andre indretninger	8
2.5. Vedligehold	9
2.6. Kystens udvikling	9
2.7. Ansøgningsmateriale	10
2.8. Høring/orientering	10
2.10. Afgørelse	11
3.4.1 Vilkår for tilladelse	12
3.4.2 Kommunale retningslinjer	12
3.4.3 Privat eller offentlige broer	13
2.11. Anden relevant lovgivning	13
3. TILSYN OG HÅNDHÆVELSE	15

1. BROER OMFATTET AF KOMMUNALBESTYRELSENS KOMPETENCE

Det følger af § 3 i bekendtgørelsen om bade- og bådebroer (herefter *bekendtgørelsen*), at kommunalbestyrelsen behandler ansøgninger om bade- og bådebroer med fri vandgennemstrømning, hvis

- 1) broens længde, målt fra kystlinjen, højst er 100 meter,
- 2) broens bredde højst er 2,5 meter, og
- 3) vanddybden ved broens yderste punkt højst er 1,5 meter ved middelvandstand.

Hvis én af ovenstående forudsætninger ikke er opfyldt, vil broen som udgangspunkt ikke være omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence, og ansøgningen vil derfor skulle behandles af Kystdirektoratet efter kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, nr. 2.

En undtagelse til kravene i § 3, omhandler indretninger til personer med funktionsnedsættelse jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan ved sådanne indretninger se bort fra kravene til længden, bredde eller vanddybden. Sådanne indretninger omtales nærmere i afsnit 1.4.

Endvidere kan de kommunale afgørelser indeholde tilladelse til fortøjningspæle, samt indretninger i form af et passende brohoved i henhold til broens anvendelse og størrelse, et simpelt gelænder, badetrapper, opstigningsplatform og skørter. Dette følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1 og 2.

Det bemærkes, at bekendtgørelsen angiver overordnede rammer for, hvem der er kompetent myndighed. Kommunerne kan have kommunale retningslinjer for, hvordan de overordnede rammer for behandling af bade- og bådébrossager skal være i den pågældende kommune. Opmærksomheden henledes på den forvaltningsretlige grundsætning om skøn under regel. Se nærmere om dette i afsnit 3.4.2.

1.1. Højst 100 meter fra kystlinjen

I bade- og bådébrosbekendtgørelsen fra 1981 var det i § 2 bestemt, at broens længde målt fra kystlinjen højst måtte være 50 meter for at være omfattet af amtets kompetence.

I den nye bekendtgørelse er afstandskravet fra kystlinjen genindført, men er udvidet til 100 meter. Kystlinjen defineres her som den daglige højeste vandstandslinje. Med et afstandskrav fra kysten på højst 100 meter er det Kystdirektoratets vurdering, at de broer, der efter bade- og bådébrosbekendtgørelsen fra 2007 var omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence, også fremadrettet vil være det. Når der alligevel indføres en grænse for, hvilke broer kommunalbestyrelsen kan behandle, er det for at sikre, dels at der ikke opføres unødvendige lange broer langs de danske kyster, og dels at broer med en længde på over 100 meter kan have en stor visuel påvirkning på en større

kyststrækning. Kystdirektoratet skal i den forbindelse bemærke, at broer under 100 meter også kan have en væsentlig visuel påvirkning i kystlandskabet, og kommunalbestyrelserne skal derfor i alle tilfælde foretage konkrete vurderinger af den enkeltes broes visuelle påvirkning på den konkrete ansøgte placering.

Hvis der skal være et brohoved på broen, medtages brohovedet i broens samlede længde. Det betyder, at broen inkl. brohoved højst må være 100 meter.

Det bemærkes, at landfæstet ikke er omfattet af kravet om de 100 meter. Dette skyldes, at landfæstet starter ved kystlinjen og gå ind mod land. For yderligere beskrivelse af brohoved og landfæste se afsnit 2.4.

1.2. Højst 2,5 meter bred

En bade- og bådebro skal som udgangspunkt fungere som en adgangsvej fra land til vand. Et broanlæg skal derfor ikke indbyde til længerevarende ophold. Derfor vil der ofte hellere ikke være behov for, at en bro er bredere end 2,5 meter. Et større anlæg vil ofte også have en større visuel påvirkning i kystlandskabet. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvor bred en bro skal være, men hvis der søges om en bredere bro end 2,5 meter, vil anlægget ikke være omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, men mindre der er tale om et anlæg omfattet af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, om indretninger til personer med funktionsnedsættelse.

1.3. Vanddybden ved broens ydre punkt må højst være 1,5 meter ved middelvandstand

Vanddybde fastsættes i bekendtgørelsen for at forhindre, at der fortøjes større både ved de private bådebroer eller ved de lokale bådlaug. Disse bådebroer skal som udgangspunkt anvendes til fortøjning af mindre joller eller både, mens større både må henvises til lystbådehavne. Såfremt der ønskes en større vanddybde ved broen skal ansøgningen om broen behandles af Kystdirektoratet efter kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, nr. 2.

I forbindelse med behandling af ansøgninger om badebroer er det vigtigt, at ansøger har gjort sig nogle overvejelser omkring badesikkerheden. Med en vanddybde på 1,5 meter vil vanddybden ikke være tilstrækkelig til at foretage hovedspring, da dette kræver en større vanddybde. Generelt bør der være tilbageholdenhed med at opfordre til hovedspring, da broerne er placeret langs kysten, hvor den naturlige kystdynamik er varierende alt efter vejr og vind, hvorfor der hurtigt kan ske ændringer af vanddybden.

1.4. Indretninger til personer med funktionsnedsættelse

Med § 4, stk. 1 gives der mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse til bade- eller bådebroer med mindre indretninger til personer med funktionsnedsættelse.

Nødvendige indretninger forstås her som en metalrampe eller lignende til at køre en kørestol i vandet og en lift/hejs på broen, så en person kan hejses i vandet. Der er således tale om indretninger af begrænset omfang. Efter en konkret vurdering vil også andre mindre indretninger kunne rummes.

Kystdirektoratet har hidtil behandlet disse mindre indretninger efter kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, nr. 2. De fleste ansøgninger, som Kystdirektoratet har behandlet, har omhandlet kommuners eller foreningers ønske om at gøre nye eller eksisterende broanlæg mere tilgængelige for alle, herunder personer med funktionsnedsættelse. Indretningerne består ofte af en metalrampe ved siden af en bro, som gør det muligt at komme i vandet i en kørestol. Derudover har der været enkelte henvendelse og ansøgninger om en lift/hejs på broen, som kan hejse en person i vandet.

Tilgængelighed for personer med funktionsnedsættelse på en bade- eller bådebro kan også medføre, at der er behov for, at bredden på broen tilpasses hertil. Derfor gives der også mulighed for i bekendtgørelsen, at kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering kan give tilladelse til en bro, der er mere end 2,5 meter bred, hvis behovet er begrundet i tilgængeligheden for personer med funktionsnedsættelse. Det samme er tilfældet med vanddybden og længden på broen. I forhold til længden på broen skal Kystdirektoratet bemærke, at der skal særlige omstændigheder til, før der vil være behov for en bro, der er mere end 100 meter lang.

Hvis indretningerne skal etableres ved en privat bade- eller bådebro, bør kommunalbestyrelsen vurdere, om der er grundlag for at stille vilkår om fjernelse af indretningerne ved et evt. salg. Ved behandling af disse sager skal kommunalbestyrelsen endvidere være opmærksomme på, om ansøgningerne indeholder private oplysninger, som vil være undtaget fra reglerne om aktindsigt. Hvis dette er tilfældet må det overvejes, om dele af ansøgningen ikke skal medsendes i høring, ligesom begrundelsen kan begrænses, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 3, 2. pkt.

Det forventes, at det kun vil være personer med et reelt behov for særlige indretninger, der vil ansøge herom. Såfremt ansøgningen ikke er tilstrækkelig oplyst, vil der efter de almindelige forvaltningsretlige principper kunne anmodes om yderligere oplysninger.

Hvis der ønskes etableret mindre indretninger til personer med funktionsnedsættelse ved en eksisterende bro finder § 4, stk. 1 også anvendelse.

1.5. Fortøjningspæle

Det er i mange tilfælde en naturlig følge, at der i forbindelse med opførelse af en bådebro også skal etableres fortøjningspæle, således at bådene kan fortøjes forsvarligt til broen. Derfor er der med bekendtgørelsen også givet kommunalbestyrelsen mulighed for at træffe afgørelse om tilladelse til enkelte og nødvendige fortøjningspæle. For at pælene kan anses for at være i sammenhæng med broen, skal de placeres inden for en rimelig afstand fra broen. Hvis afstanden bliver for stor, vil der ikke være den naturlige sammenhæng mellem anlæggene. Afstandskravet vil afhænge af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Ved vurdering af antallet af pæle, der er nødvendige pr. båd, bør kommunalbestyrelsen blandt andet lægge vægt på, at private bådebroer som udgangspunkt skal anvendes til fortøjning af mindre joller eller både, mens større både må henvises til lystbådehavne.

Hvis der ønskes etableret fortøjningspæle ved en eksisterende bådebro finder § 4, stk. 2 også anvendelse.

2. ØVRIGE FORHOLD

2.1. Konstruktion

For at bade- og bådebroer kan være omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence, er det en forudsætning, at broen ikke udføres som en mole eller tilsvarende konstruktion, der hindrer fri vandgennemstrømning under broen.

Bade- og bådebroer omfattet af bekendtgørelsen skal have en simpel og enkel konstruktion, og cirkelbroer og lignende er ikke omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, idet sådanne anlæg ikke opfattes som en simpel og enkel konstruktion og derfor er omfattet af Kystdirektoratets kompetence efter kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, nr. 2.

Broer bestående af forskellige konstruktioner – eksempelvis både en pælebro og en flydebro – kan også være omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence. En nedsænket opstigningsplatform eller et nedsænket brohoved kan også rummes inden for kommunalbestyrelsens kompetence.

2.2. Materialer

Af den tidligere bekendtgørelses § 2, stk. 1, 2, pkt. fremgik det, at hvis broen skulle udføres i andre materialer end træ eller hvis broerne skulle anvendes til andet formål end badning og fortøjning af både (se nærmere afsnit 2.3), skulle det pågældende miljøcenter under Miljøministeriet høres om ansøgningen.

§ 2, stk. 1, 2, pkt. blev i 2007-bekendtgørelsen indsat efter ønske fra Skov- og Naturstyrelsen. Årsagen hertil var, at de broer, som var omfattet af 2007-bekendtgørelsen, var undtaget kravet om dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 8 (klitfredning) og § 15 (strandbeskyttelseslinjen) (LBK nr. 927 af 28/06/2024), og Skov- og Naturstyrelsen ønskede med bestemmelsen at sikre, at statens interesser for varetagelse af hensynene i kystlandskabet fortsat blev iagttaget, idet der med 2007-bekendtgørelsen blev muligt for kommunalbestyrelsen at give tilladelse til større broer.

Kystdirektoratet er i dag myndighed for reglerne om klitfredning og strandbeskyttelse i naturbeskyttelsesloven. Det er Kystdirektoratets vurdering, at materialevalget i langt de fleste sager i praksis ikke giver anledning til visuelle påvirkninger af en sådan karakter, at myndigheden for varetagelse af reglerne om klitfredning og strandbeskyttelse pr. automatik skal involveres i sagerne. Derfor fjernes bestemmelsen i den nye bekendtgørelse.

Det fremgår af bekendtgørelsen om klitfredning § 2, nr. 2 (BEK nr. 1061 af 21/08/2018), at reglerne i naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 1, og klitfredningsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, ikke finder anvendelse ved sådanne bade- og bådebroer, der er omfattet af bekendtgørelsen om bade- og bådebroer. En tilsvarende bestemmelse ift. reglerne om strandbeskyttelse findes i bekendtgørelsen om bygge- og beskyttelseslinjer (BEK nr. 1066 af 21/08/2018), hvor det er reguleret i § 1, stk. 2, nr. 2.

Kommunalbestyrelserne skal endvidere i forhold til materialer være opmærksomme på, om materialevalget kan have en påvirkning på vandkvaliteten mv. (se nærmere om dette i afsnit 3.5), ligesom nogle materialer kan have et u hensigtsmæssig genskær til gene for naboer og/eller andre brugere af området, ligesom broens samlede udtryk kan have en visuel påvirkning i kystlandskabet.

2.3. Broens anvendelse

Udgangspunktet ved bade- og bådebroer er, at de har en funktion som adgangs anlæg mellem land og vand.

Badebroer omfattet af bekendtgørelsen vil ofte være anlæg, som enten er beregnet til den enkelte grundejer, en grundejerforening eller lignende, samt kommunale fællesbroer. Badebroer omfattet af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, kan godt indeholde badetrapper og et simpelt gelænder, såfremt dette vurderes nødvendigt af sikkerhedsmæssige årsager.

Større badeanlæg og lignende vil ofte indeholde indretninger og være af en sådan størrelse og udformning, at de ikke vil være omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence efter bekendtgørelsen, men det vil afhænge af en konkret vurdering af det enkelte anlæg.

Ved behandling af ansøgninger om tilladelser til bådebroer skal det indgå i vurderingerne, hvor mange både der kan fortøjjes ved broen, hvor ved broen

bådene skal fortøjjes, samt hvordan fortøjningen skal finde sted. Årsagen hertil er, at dette har betydning for blandt andet den visuelle påvirkning af broen, broens påvirkning på natur/miljø, samt hvilke eventuelle gener broen kan have for andre brugere af området.

Ved broer omfattet af bekendtgørelsen kan der gives tilladelse til en opstigningsplatform (kajakplatform), herunder en mindre platform til krabbefangst. Dette skyldes, at disse understøtter en del af broens funktion, og ikke har andet formål end at gøre det nemmere at komme i og op af en eksempelvis en kajak, samt at børn kan fange krabber. Der er således ikke tale om andre typer af platforme med f.eks. formål som en terrasse eller lignende. Disse henhører under Kystdirektoratets kompetence.

Hvis broen enten udelukkende eller delvist skal anvendes til andre funktioner end bade- eller bådebro, vil det afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt broen er omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence. Hvis sådanne broen skal konstrueres som en almindelige bade- eller bådebro taler det for, at broen kan behandles af kommunalbestyrelsen.

2.4. Brohoved og andre indretninger

Broer omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence kan opføres med et brohoved jf. § 4, stk. 2, nr. 2. Der er ikke fastsat krav til størrelsen heraf, men brohoveder, der mere har karakter af et opholdsareal eller en terrasse er ikke omfattet af bekendtgørelsen, og hele anlægget skal derfor behandles af Kystdirektoratet. Brohoveder kan eksempelvis opføres som et L eller et T, og det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt der vil kunne meddeles tilladelse til en ansøgt bro med brohoved. På et brohoved eller ved broens afslutning, vil der ofte være opført en badetrappe, for at give adgang til vandet. En sådan badetrappe – eller badestige – vil også være omfattet af kommunalbestyrelsens kompetence. Det skal bemærkes, at der er tale om en simpel konstruktion med trin.

Skårter på broen kan behandles af kommunalbestyrelsen, så længe de ikke hindre fri vandgennemstrømning under broen. Opstigningsplatforme som nævnt ovenfor under afsnit 2.3. kan endvidere være omfattet af kommunalbestyrelsernes kompetence.

Broer opføres med et landfæste, og sædvanlige landfæster er omfattet af tilladelsen efter bade- og bådebrobekendtgørelsen. Det betyder blandt andet, at landfæstet ikke kræver en dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 8 om klitfredning og § 15 om strandbeskyttelse. Dette følger af henholdsvis § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om klitfredning (BEK nr. 1061 af 21/08/2018) og § 1, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse om bygge- og beskyttelseslinjer (BEK nr. 1066 af 21/08/2018).

Et landfæste må ikke være uforholdsmæssigt stort, selvom der ikke er fastsat krav til størrelsen. Størrelsen vil dog afhænge af en konkret vurdering, kystens udformning og andre lokale forhold. Hvis landfæstet er uforholdsmæssigt

stort/langt, og der ikke er konkrete omstændigheder, der kan begrunde behovet, vil det ikke være undtaget kravet om dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 8 eller § 15. Det skal i den forbindelse bemærkes, at et landfæste ikke er et boardwalk hen over en længere afstand. Adgangsveje over stranden/boardwalks kræver således dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 8 eller § 15.

Som nævnt ovenfor kan der også meddeles tilladelse til et simpelt gelænder, såfremt dette vurderes nødvendigt af sikkerhedsmæssige årsager. Ligeledes kan tilladelser indeholde en opstigningsplatform (kajakplatform).

Hvis der efter broens etablering ønskes brohoved eller indretninger som nævnt ovenfor, finder § 4, stk. 2, nr. 2 anvendelse.

Det følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, at indretninger herunder belysning, strøm, møbler, bådlift mv. ikke er omfattet af bekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen kan derfor ikke træffe afgørelse om sådanne indretninger på broerne. Disse skal i stedet behandles af Kystdirektoratet efter kystbeskyttelseslovens § 16 a, stk. 1, nr. 2.

2.5. Vedligehold

En broejer er forpligtet til løbende at vedligeholde sit anlæg. Der vil ofte være stillet vilkår om netop dette i forbindelse med tilladelsen. Efter en årrække kan det endvidere være nødvendigt helt at erstatte et gammelt anlæg med et nyt tilsvarende anlæg. Det vil som udgangspunkt ikke kræve en ny tilladelse, så længe anlægget erstattes én til én og dermed er identisk med den gamle bro. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt mindre ændringer til anlægget kan rummes i forbindelse med en reovering/udskiftning. Det vil være kommunalbestyrelsen, der foretager denne vurdering.

Hvis der er stillet vilkår i forbindelse med anlægsarbejdet vil disse vilkår også gælde ved vedligeholdelsesarbejder.

Hvis anlægget ikke har været opført kontinuerligt igennem årene (mere end 2-3 år) vil det som udgangspunkt kræve en ny tilladelse, før anlægget kan opføres på ny. Det skal i den forbindelse bemærkes, at nogle tilladelser er givet med vilkår om, at hvis broen ikke har været opført årligt, mistes retten til at sætte broen op igen.

2.6. Kystens udvikling

I forbindelse med behandling af ansøgninger om bade- og bådebroer bør kommunalbestyrelsen være opmærksom på den kystmorfologiske udvikling på den pågældende kyststrækning, og betydningen heraf på anlæggets funktion.

Endvidere bør ansøger gøres opmærksom på, at det økonomiske ansvar ved stormskader er placeret hos broejerne.

KRAV TIL SAGSBEHANDLINGEN

2.7. Ansøgningsmateriale

Der er ikke i hverken kystbeskyttelsesloven eller i bekendtgørelse om bade- og bådebroer fastsat krav til ansøgningsmaterialet for anlæg på søterritoriet. Kommunalbestyrelsen kan udarbejde ansøgningsskemaer, som borgerne opfordres til at anvende, men det kan ikke kræves at disse anvendes.

Kommunalbestyrelsen er omfattet af det forvaltningsretlige officialprincip, hvilket betyder, at sagerne skal være tilstrækkeligt oplyst, før der kan træffes afgørelse. Borgerne er i et vist omfang forpligtede til at fremsende de oplysninger, som er nødvendige for at myndighederne kan behandle sagerne.

Borgerne er som udgangspunkt blandt andet forpligtede til at fremsende oplysninger om broens anvendelse, placering, udformning, materialevalg, anlægsmetode, og om broen skal være opsat helårligt eller om den nedtages om vinteren.

Derudover skal der foretages en vurdering af, hvorvidt broen vil påvirke Natura 2000-områder, samt bilag IV arter jf. § 1, nr. 3 i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet (BEK nr. 654 af 19/05/2020). Se ligeledes afsnit 3.5.

2.8. Høring/orientering

Kommunalbestyrelsen bør overveje, om ejere af naboejendomme bør orienteres om ansøgninger og tilladelser, således at de er bekendte med anlægget, inden anlægsarbejdet påbegyndes. Naboer er som udgangspunkt ikke parter eller klageberettiget i sagerne, medmindre de har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Dette skal afklares ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bør overvejes, om naboer og andre vil kunne bibringe oplysninger til sagen, og de derfor bør høres, selvom det er vurderet, at de ikke er parter i den konkrete sag.

Hvis det vurderes, at ansøgningerne eller tilladelserne er af væsentlig betydning eller har almindelig offentlig interesse, bør kommunalbestyrelsen offentliggøre ansøgningerne eller tilladelserne på deres hjemmeside. Offentliggørelsen bør ske samtidig med, at ansøgningen sendes i høring og tilladelsen meddeles ansøger.

Myndighederne skal endvidere vurdere, om der er behov for at høre andre offentlige myndigheder eller interessenter, herunder i forbindelse med den endelige vurdering af eventuelle påvirkninger på Natura 2000-områder eller til afklaring af fiskeriinteresser i området. Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at det forvaltningsretlige officialprincip er opfyldt.

Hvis der i forbindelse med høringen indkommer bemærkninger som er til ugunst for ansøgeren og vurderes at være af væsentlig betydning for sagens afgørelse, skal myndigheden sikre, at forvaltningslovens § 19 om partshøring overholdes.

2.9. Inkluderede regler

Som det fremgår ovenfor under afsnit 2.2 og 2.4, kræver et almindeligt landfæste ikke dispensation efter regler om klitfredning eller strandbeskyttelse i naturbeskyttelsesloven. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det alene er et almindeligt landfæste, som er undtaget fra kravet om dispensation. Hvis der søges om mere omfattende anlæg på land, vil disse derfor ikke være undtaget fra kravet om dispensation. Se nærmere om dette under afsnit 2.4.

I kysthabitatbekendtgørelsen (BEK nr. 654 af 19/05/2020 Bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet) § 1, nr. 3 fremgår det, at bekendtgørelsen finder anvendelse ved kommunale afgørelser efter bade- og bådebroer bekendtgørelsen. Der skal derfor ved behandling af sager om bade- og bådebroer foretages en vurdering af, om det ansøgte anlæg - sammenholdt med eventuelle andre projekter i området - har en væsentlig påvirkning på Natura 2000-områder samt bilag IV arter. Hvis en væsentlig påvirkning ikke kan udelukkes, skal der udarbejdes en konsekvensvurdering. Vurderingen efter kysthabitatbekendtgørelsen indgår i den samlede vurdering af, hvorvidt det ansøgte anlæg kan opnå en tilladelse.

Der skal ikke træffes en selvstændig afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 i forbindelse med afgørelser efter bade- og bådebroer bekendtgørelsen. Det følger af naturtypebekendtgørelsens (BEK nr. 695 af 03/06/2023) § 6, stk. 1, nr. 2, at bestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 3 ikke gælder for sådanne mindre bade- og bådebroer, der er omfattet af § 2 i bekendtgørelse om bade- og bådebroer.

Af Miljøstyrelsens vejledning¹ om § 3-beskyttet natur fremgår det, at hensigten med undtagelsen i naturtypebekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2 er at undgå dobbeltadministration. Ifølge vejledningen skal de hensyn, som skal tilgodeses efter naturbeskyttelseslovens § 3, i stedet tages i betragtning, når der træffes afgørelse efter bekendtgørelsen om bade- og bådebroer.

2.10. Afgørelse

Når sagen er fuldt ud oplyst, og der har været foretaget de nødvendige orienteringer og høringer, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse i sagen.

¹ Miljøstyrelsens vejledning af december 2019 om naturbeskyttelseslovens § 3-beskyttede naturtyper, afsnit 3.4.6.

Afgørelsen skal opfylde kravene i forvaltningslovens §§ 22-24, samt indeholde en klagevejledning jf. forvaltningslovens § 25.

Kommunalbestyrelsen skal i øvrigt ved behandlingen af sagen overholde de almindelige forvaltningsretlige regler og grundsætninger.

Afgørelsen kan påklages til Kystdirektoratet, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, for så vidt angår retlige forhold. Klagen skal indgives til kommunen, som herefter oversender sagen til Kystdirektoratet.

3.4.1 Vilkår for tilladelse

Det fremgår af § 5, at der i forbindelse med en tilladelse kan stilles vilkår.

Almindelige vilkår kan eksempelvis være;

- Der må ikke uden tilladelse foretages udvidelser eller væsentlige ændringer af broen.
- Tilladelsen gælder alene den ansøgte placering.
- Ejer skal vedligeholde broen i god og forsvarlig stand. I tilfælde af hel eller delvis ødelæggelse skal eventuelle brorester eller beskadigede dele omgående fjernes.
- Ved en permanent fjernelse af broen skal kommunen underrettes herom, og broen skal fjernes i sin helhed fra søterritoriet inkl. eventuelle pæle.

Fastsættelsen af vilkår skal ske i overensstemmelse med de forvaltningsretlige grundsætninger, herunder saglighed, proportionalitet, lighedsbetragtninger mv.

Kommunalbestyrelsen kan efter § 5, stk. 2, lade vilkårene tinglyse på ejendommen for egers regning.

Kommunalbestyrelsen kan vælge at stille vilkår om sikkerhedsstillelse for udgifter til en eventuel fjernelse af broanlægget. Dette kan eventuelt ske ved, at der oprettes en spærret konto i et pengeinstitut med kommunen som påtaleberettiget. Størrelsen af sikkerhedsstillelsen skal fastsættes ud fra et konkret skøn over, hvad det vil koste at få fjernet anlægget.

3.4.2 Kommunale retningslinjer

Det følger af almindelige forvaltningsretlige principper, at myndigheden skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med hver enkelt ansøgning skal udøve et konkret skøn ud fra sagens oplysninger.

Forbuddet mod skøn under regel indebærer, at en forvaltningsmyndighed som udgangspunkt er afskåret fra at erstatte en skønsmæssig regel med en internt opstillet regel. Der er intet forvaltningsretligt til hinder for, at en forvaltningsmyndighed af administrative grunde opstiller retningslinjer for den skønsmæssige vurdering, herunder begrænser skønnet eller underlægger skønnet hoved- og prioriteringsregler. Retningslinjerne kan dog ikke være opstillet på en

sådan måde, at skønnet helt afskæres, og myndigheden må derfor i hvert tilfælde træffe afgørelse efter en konkret vurdering.

Der er derfor ikke noget til hinder for, at kommunalbestyrelsen udarbejder kommunale retningslinjer for, hvordan ansøgninger om bade- og bådebroer skal behandles. Ved administrationen heraf skal der dog være opmærksomhed på, at der ikke udøves skøn under regel. Der skal således på trods af eventuelle kommunale retningslinjer altid foretages en konkret vurdering på baggrund af de konkrete omstændigheder i hver sag.

3.4.3 Privat eller offentlige broer

Ind imellem opstår der spørgsmål om, hvorvidt en bro er privat eller om den må anvendes af andre.

Det var blandt andet en forudsætning for at undgå kravet om ansøgning om tilladelse til etablering af en pælebro eller lignende i perioden 1959-1975, at der var tale om en bro opført af grundejeren selv ud for deres private kystejendom, og at anlægget udelukkende skulle anvendes af ejeren selv.

Ligeledes var det en betingelse i bade- og bådebrosbekendtgørelsen fra 1981, at broen skulle etableres ud for en enkelt ejendom til udelukkende brug for ejeren og dennes husstand eller ud for et areal, der tilhørte en grundejerforening, til udelukkende brug for dennes medlemmer og disses husstande.

Hvis der ikke i forbindelse med en afgørelse er taget stilling til om broen er privat eller ej, vil formodningen være, at en bro opført af en privat grundejer ud for dennes matrikel, er privat.

Hverken kystbeskyttelsesloven eller bade- og bådebrosbekendtgørelsen indeholder dog sanktionsmuligheder over for personer, som anvender en privat bade- eller bådebro. Håndhævelse af den private benyttelse må således bero på anden ordenshåndhævelse.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det blandt andet fremgår af naturbeskyttelseslovens § 22, at strandbredder og andre kyststrækninger er åbne for færdsel til fods, kortvarigt ophold og badning, og at denne adgang ikke må forhindres eller vanskeliggøres. Det er de enkelte kommunalbestyrelser, der er myndighed for håndhævelse af denne bestemmelse.

2.11. Anden relevant lovgivning

I dette afsnit gennemgås kort nogle af de øvrige bestemmelser, som kommunalbestyrelsen skal være opmærksomme på ved behandling af sager efter bade- og bådebrosbekendtgørelsen. Bemærk at gennemgangen ikke er udtømmende.

Lov om vandplanlægning (LBK nr. 126 af 26/01/2017) fastsætter bl.a. miljømål og indsatsprogrammer med henblik på at forebygge forringelse af og opnå god tilstand for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Det følger af § 8 i indsatsbekendtgørelsen (BEK 1669 af 08/12/2025 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter), at offentlige myndigheder ikke må træffe afgørelser, hvis afgørelsen kan medføre at aktuel tilstand forringes, eller at fastlagte miljømål ikke kan opnås for målsatte overfladevandområder eller grundvandsforekomster. Det kan i forhold til denne bestemmelse blandt andet være relevant at se på broens materiale, samt på anlæggesmetode, hvor eksempelvis nedspuling af pæle kan medføre sedimentspredning i vandsøjlen.

Lov om havstrategi (LBK nr. 123 af 01/02/2024) fastsætter bl.a. miljømål og indsatsprogrammer med henblik på at opnå eller fastholde god miljøtilstand i havets økosystemer, og muliggøre en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer. Det følger af havstrategilovens § 18, at offentlige myndigheder er bundet af de miljømål og indsatsprogrammer der fastsættes i havstrategien.

I forbindelse med meddelelse af tilladelser på søterritoriet er myndigheden forpligtet til at sikre sig, at tilladelsen ikke er i strid med havplanen (Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om Danmarks havplan af 28. juni 2024). Myndigheden skal derfor forud for, at der meddeles tilladelse til et anlæg eller en aktivitet på søterritoriet tjekke på havplan.dk, hvad området er udlagt til, og om der er en pligt til at gå i dialog med en ressortminister, med henblik på at afklare, om det vil være i overensstemmelse med havplanen at meddele tilladelse.

Endvidere skal der være opmærksomhed på, at museumslovens § 29 h (LBK nr. 1017 af 07/07/2025) skal overholdes. Bestemmelsen regulerer, at hvis der under anlægsarbejdet eller en aktivitet på havbunden findes spor af fortidsminder eller vrag omfattet af lovens § 29 g, stk. 1 og 2, skal arbejdet standses, og fundet skal anmeldes til kulturministeren.

Naturbeskyttelseslovens § 22 er omtalt under afsnit 3.4.3.

Endvidere bør der være opmærksomhed på, om projektområdet i dag anvendes af andre, herunder evt. bundgarnsfisker og dermed om fiskerilovens §§ 77 og 78 (LBK nr. 202 af 01/03/2023) overholdes.

I § 6 i bekendtgørelse om sejladsikkerhed ved entreprenørarbejder og andre aktiviteter i danske farvande (BEK nr. 1229 af 03/10/2023) fremgår det, at der er en indberetningspligt, når en aktivitet medfører, at officielle søkort, havneplaner eller beskrivelser i nautiske publikationer, der udgives af Geodatastyrelsen, må opdateres. I forbindelse med høringen over bekendtgørelsen, har Geodatastyrelsen gjort opmærksomhed på, at indberetningspligten oftest overses, hvorfor det er ønskværdigt at der i forbindelse med en tilladelse efter bekendtgørelsen, gøres opmærksom herpå.

3. TILSYN OG HÅNDHÆVELSE

Med ikrafttrædelse af den nye bekendtgørelse om bade- og bådebroer overgår kompetencen til at udstede påbud til ulovlig opførte broer omfattet af bekendtgørelsen til kommunalbestyrelserne, jf. bekendtgørelsens § 6.

Processen for håndhævelse følger i udgangspunktet andre miljøretlige områder. Det vil som udgangspunkt være relevant for kommunalbestyrelsen ved konstatering af et ulovligt forhold at undersøge, om forholdet kan retlig lovliggøres inden forholdet kræves fysisk lovliggjort.

UDKAST